

Jurisprudentie

Zaak C-661/15

**X BV
tegen
Staatssecretaris van Financiën**

(verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Hoge Raad der Nederlanden)

„Prejudiciële verwijzing – Douane-unie – Communautair douanewetboek – Artikel 29 – Invoer van voertuigen – Vaststelling van de douanewaarde – Artikel 78 – Herziening van de aangifte – Artikel 236, lid 2 – Terugbetaling van rechten bij invoer – Termijn van drie jaar – Verordening (EEG) nr. 2454/93 – Artikel 145, leden 2 en 3 – Risico op een defect – Termijn van twaalf maanden – Geldigheid”

Samenvatting – Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 12 oktober 2017

1. *Douane-unie - Gemeenschappelijk douanetarief - Douanewaarde - Transactiewaarde - Vaststelling - Goederen met gebreken die aan het licht komen nadat de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht - Inaanmerkingneming van terugbetalingen die de verkoper naderhand verricht ter nakoming van een contractuele garantieverplichting - Begrip goederen die gebreken vertonen - Uitlegging - Inaanmerkingneming van de context en de gebruikelijke betekenis van de woorden*

(Verordening nr. 2913/92 van de Raad, art. 29, leden 1 en 3; verordening nr. 2454/93 van de Commissie, zoals gewijzigd bij verordening nr. 444/2002, art. 145, lid 2)

2. *Douane-unie - Gemeenschappelijk douanetarief - Douanewaarde - Transactiewaarde - Vaststelling - Goederen met gebreken die aan het licht komen nadat de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht - Inaanmerkingneming van terugbetalingen die de verkoper naderhand verricht ter nakoming van een contractuele garantieverplichting - Begrip goederen die gebreken vertonen - Goed dat een met de fabricage samenhangend risico op een defect bij gebruik oplevert - Daaronder begrepen*

(Verordening nr. 2913/92 van de Raad, art. 29, leden 1 en 3; verordening nr. 2454/93 van de Commissie, zoals gewijzigd bij verordening nr. 444/2002, art. 145, lid 2)

3. *Douane-unie - Gemeenschappelijk douanetarief - Douanewaarde - Transactiewaarde - Vaststelling - Goederen met gebreken die aan het licht komen nadat de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht - Inaanmerkingneming van wijzigingen van de prijs van de goederen - Voorwaarde - Wijziging die heeft plaatsgevonden binnen twaalf maanden na de datum van aanvaarding van de aangifte van de goederen voor het vrije verkeer - Onverenigbaarheid met het communautair douanewetboek - Ongeldigheid van artikel 145, lid 3, van verordening nr. 2454/93*

(Verordening nr. 2913/92 van de Raad, art. 29, 78 en 236, lid 2; verordening nr. 2454/93 van de Commissie, zoals gewijzigd bij verordening nr. 444/2002, art. 145, lid 3)

1. Zie de tekst van de beslissing.

(zie punten 25-27)

2. Artikel 145, lid 2, van verordening (EEG) nr. 2454/93 van de Commissie van 2 juli 1993 houdende vaststelling van enkele bepalingen ter uitvoering van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad tot vaststelling van het communautair douanewetboek, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 444/2002 van de Commissie van 11 maart 2002, gelezen in samenhang met artikel 29, leden 1 en 3, van verordening (EEG) nr. 2913/92 van de Raad van 12 oktober 1992 tot vaststelling van het communautair douanewetboek, moet aldus worden uitgelegd dat het van toepassing is op een situatie als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, waarin wordt vastgesteld dat op de datum van aanvaarding van de aangifte voor het vrije verkeer van een goed het met de fabricage samenhangende risico bestaat dat dit goed bij gebruik ervan defect zal raken, en de verkoper om die reden ter nakoming van een contractuele garantieverplichting jegens de koper aan deze een prijsvermindering toekent in de vorm van een vergoeding van de kosten die de koper heeft gemaakt om het goed zodanig aan te passen dat het genoemde risico wordt uitgesloten.

(zie punt 40, dictum 1)

3. Artikel 145, lid 3, van verordening nr. 2454/93, zoals gewijzigd bij verordening nr. 444/2002, is ongeldig voor zover deze bepaling voorziet in een termijn van twaalf maanden vanaf de aanvaarding van de aangifte voor het vrije verkeer van de goederen waarbinnen de wijziging van de werkelijk betaalde of te betalen prijs moet plaatsvinden.

In herinnering dient namelijk te worden gebracht dat artikel 29 van het douanewetboek – zoals blijkt uit de punten 34 en 35 van dit arrest – de algemene regel bevat volgens welke de douanewaarde van de ingevoerde goederen moet overeenkomen met de transactiewaarde ervan, dat wil zeggen met de voor die goederen werkelijk betaalde of te betalen prijs, en dat deze algemene regel nader is uitgewerkt in artikel 145, lid 2, van de uitvoeringsverordening.

Uit het arrest van 19 maart 2009, Mitsui & Co. Deutschland (C-256/07, EU:C:2009:167, punt 36), blijkt dat artikel 145, leden 2 en 3, van de uitvoeringsverordening, zoals ingevoegd bij verordening nr. 444/2002, niet van toepassing is op situaties die vóór de inwerkingtreding van laatstgenoemde verordening zijn ontstaan, omdat die bepaling afbreuk zou doen aan het gewettigde vertrouwen van de betrokken marktdeelnemers. Volgens het Hof was dit het geval omdat de bevoegde douaneautoriteiten de in artikel 236, lid 2, van het douanewetboek vastgestelde algemene termijn van drie jaar toepasten wanneer de transactiewaarde van de goederen voor het bepalen van de douanewaarde ervan na invoer werd gewijzigd wegens de gebrekkigheid van die goederen.

Artikel 145, lid 3, van de uitvoeringsverordening bepaalt dat de in lid 2 van dit artikel bedoelde wijziging van de prijs voor het bepalen van de douanewaarde slechts in aanmerking mag worden genomen indien deze wijziging plaatsvindt binnen twaalf maanden na de datum van aanvaarding van de aangifte voor het vrije verkeer. Bijgevolg zal de douanewaarde van de ingevoerde goederen niet overeenkomen met de transactiewaarde ervan – zoals wordt voorgeschreven door artikel 29 van het douanewetboek – en niet meer kunnen worden aangepast wanneer een dergelijke wijziging van de prijs geschiedt na de in artikel 145, lid 3, van de uitvoeringsverordening vastgestelde termijn van twaalf maanden.

Voorts zij eraan herinnerd dat de douaneautoriteiten op grond van artikel 78 van het douanewetboek kunnen overgaan tot herziening van de douaneaangifte op een daartoe strekkend verzoek van de aangever dat na de vrijgave van de goederen is ingediend, en in voorkomend geval het te veel geïnde bedrag kunnen terugbetalen wanneer de door de aangever voldane rechten bij invoer hoger zijn dan die welke ten tijde van de betaling daarvan wettelijk verschuldigd waren. Deze terugbetaling kan plaatsvinden overeenkomstig artikel 236 van het douanewetboek als aan de in deze bepaling gestelde

voorwaarden is voldaan, waaronder met name de voorwaarde dat de termijn voor de indiening van het verzoek om terugbetaling, die in beginsel drie jaar bedraagt, in acht is genomen (zie in die zin arrest van 20 oktober 2005, Overland Footwear, C-468/03, EU:C:2005:624, punten 53 en 54).

Het Hof heeft in dit verband geoordeeld dat artikel 78 van het douanewetboek van toepassing is op wijzigingen die kunnen worden aangebracht in de gegevens die in aanmerking zijn genomen voor het bepalen van de douanewaarde en dus van de rechten bij invoer. Bijgevolg kan een wijziging van de douanewaarde die voortvloeit uit het feit dat de ingevoerde goederen „gebreken vertonen” in de zin van artikel 145, lid 2, van de uitvoeringsverordening, worden doorgevoerd door middel van een herziening van de douaneaangifte op grond van artikel 78 van het douanewetboek.

Zoals de advocaat-generaal in punt 62 van zijn conclusie heeft opgemerkt, kan de schuldenaar dan ook op grond van artikel 29 junctis artikel 78 en artikel 236, lid 2, van het douanewetboek de terugbetaling van de rechten bij invoer verkrijgen naar rato van de uit de toepassing van artikel 145, lid 2, van de uitvoeringsverordening voortvloeiende vermindering van de douanewaarde, zolang na de mededeling van die rechten aan de schuldenaar geen termijn van drie jaar is verlopen.

Artikel 145, lid 3, van de uitvoeringsverordening beperkt deze mogelijkheid evenwel tot een termijn van twaalf maanden, aangezien de uit een toepassing van artikel 145, lid 2, van die verordening voortvloeiende wijziging van de douanewaarde slechts in aanmerking kan worden genomen indien de prijswijziging binnen die termijn van twaalf maanden heeft plaatsgevonden.

Bijgevolg is artikel 145, lid 3, van de uitvoeringsverordening in strijd met artikel 29 junctis artikel 78 en artikel 236, lid 2, van het douanewetboek.

(zie punten 57-59, 61-66, dictum 2)